

ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 27 ตุลาคม ค.ศ.2014

สำหรับเราส่วนใหญ่

“การรักพระเจ้า”

เป็นเรื่องง่ายกว่า

“การรักเพื่อนมนุษย์”

เพราะพระเจ้าทรงสมบูรณ์พร้อม
ทุกอย่าง พระองค์ไม่ทรงเคยทำ
ผิดต่อเรา เป็นเราต่างหากที่ไม่
เข้าใจพระองค์

แต่สำหรับเพื่อนมนุษย์ของเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราทุกคนล้วนมีความบกพร่อง และ ความอ่อนแอ
การกระทบกระทั่งกันจึงเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งอยู่ใกล้กัน ก็ยิ่งมีโอกาสขัดใจกัน หลายครั้งไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะรักคนที่
ทำผิดต่อเรา คนที่ทำให้เราต้องเจ็บช้ำน้ำใจ .. จะรักไปได้อย่างไร

แต่ในพระวรสาร พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่า เราไม่สามารถแยกความรักที่เรามีต่อพระเจ้า
และต่อเพื่อนมนุษย์ออกจากกันได้

มีเรื่องเล่าว่านักบุญยอห์น อัครสาวก มีชีวิตอยู่จนกระทั่งวัยชรา ในช่วงสุดท้ายของชีวิต ท่านอ่อนแรงลงไป
มากท่านไม่สามารถเทศน์ยาว ๆ ได้เหมือนตอนที่ยังเป็นหนุ่ม แต่สิ่งที่ท่านแบ่งปันแบบสั้น ๆ และเหมือนกันทุกครั้ง คือ

“ลูกที่รักทั้งหลาย จงรักกันและกันเถิด”

เมื่อท่านพูดประโยคเดิมซ้ำ ๆ บ่อย ๆ หลายคนเริ่มเบื่อกับความจำเจในคำพูดของท่าน ที่สุด มีคนหนึ่ง
รวบรวมความกล้าและถามท่านว่า

“อาจารย์ ทำไมท่านพูดเรื่องเดียวกันทุกครั้งเลย”

นักบุญยอห์นตอบด้วยความอดทนและอย่างสงบว่า

“เพราะว่ามันเป็นคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าถ้าเพียงสิ่งนี้ถูกนำไปปฏิบัติ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว”

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี